

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 545

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 mai 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 735 din 8 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) ¹ coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și cu cele ale art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere	2–8
Decizia nr. 182 din 16 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 169 ¹ alin. (3) teza finală din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu referire la sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și ale art. 169 ² din aceeași lege	9–13
Decizia nr. 186 din 16 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (1)—(4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006	13–14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
566. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea, consolidarea și dotarea Spitalului Municipal Turnu Măgurele, corpul de clădire C1 — Spital nou, municipiul Turnu Măgurele, județul Teleorman”	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 735**

din 8 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (11) coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și cu cele ale art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Trans Modern Control — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 5.814/212/2017/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 406D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 959D/2019, nr. 960D/2019, nr. 961D/2019, nr. 1.046D/2019, nr. 1.256D/2019, nr. 1.334D/2019, nr. 1.442D/2019, nr. 1.461D/2019, nr. 1.462D/2019, nr. 1.463D/2019, nr. 1.520D/2019, nr. 1.612D/2019, nr. 1.614D/2019, nr. 1.615D/2019, nr. 1.799D/2019, nr. 1.800D/2019, nr. 1.951D/2019, nr. 1.952D/2019, nr. 2.076D/2019, nr. 2.077D/2019, nr. 2.078D/2019, nr. 2.079D/2019, nr. 2.080D/2019, nr. 2.311D/2019, nr. 2.312D/2019, nr. 2.313D/2019, nr. 2.314D/2019, nr. 2.315D/2019, nr. 2.317D/2019, nr. 2.568D/2019, nr. 2.633D/2019, nr. 2.841D/2019, nr. 2.842D/2019, nr. 3.145D/2019, nr. 3.146D/2019, nr. 20D/2020, nr. 21D/2020, nr. 119D/2020, nr. 170D/2020, nr. 171D/2020, nr. 172D/2020, nr. 173D/2020, nr. 315D/2020, nr. 316D/2020, nr. 317D/2020, nr. 318D/2020, nr. 338D/2020, nr. 339D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b), art. 7 alin. (2) și ale art. 8 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Autonom Services — S.A. din Piatra-Neamț, precum și în dosarele nr. 2.241D/2019, nr. 2.242D/2019, nr. 2.243D/2019, nr. 2.244D/2019, nr. 2.245D/2019, nr. 2.273D/2019, nr. 2.274D/2019, nr. 2.275D/2019 și nr. 2.276D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (11) coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța

Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și cu cele ale art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru Societatea Autonom Services — S.A. din Piatra-Neamț, doamna avocat Alexandra Florescu din Baroul București, cu împuterniciri depuse în dosare, iar pentru partea Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. domnul consilier juridic Gheorghe Secăreanu, cu împuterniciri depuse în dosarele nr. 959D/2019, nr. 960D/2019, nr. 961D/2019, nr. 1.046D/2019, nr. 1.256D/2019, nr. 1.334D/2019, nr. 1.442D/2019, nr. 1.461D/2019, nr. 1.462D/2019, nr. 1.463D/2019, nr. 1.520D/2019, nr. 1.612D/2019, nr. 1.614D/2019, nr. 1.615D/2019, nr. 1.799D/2019, nr. 1.800D/2019, nr. 1.951D/2019, nr. 1.952D/2019, nr. 2.076D/2019, nr. 2.077D/2019, nr. 2.078D/2019, nr. 2.079D/2019, nr. 2.080D/2019, nr. 2.241D/2019, nr. 2.242D/2019, nr. 2.243D/2019, nr. 2.244D/2019, nr. 2.245D/2019, nr. 2.273D/2019, nr. 2.274D/2019, nr. 2.275D/2019, nr. 2.276D/2019, nr. 2.311D/2019, nr. 2.312D/2019, nr. 2.313D/2019, nr. 2.314D/2019, nr. 2.315D/2019, nr. 2.317D/2019, nr. 2.568D/2019, nr. 2.633D/2019, nr. 2.841D/2019, nr. 2.842D/2019, nr. 3.145D/2019, nr. 3.146D/2019, nr. 315D/2020, nr. 316D/2020, nr. 317D/2020, nr. 318D/2020, nr. 338D/2020 și nr. 339D/2020.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor.

6. Reprezentanta Societății Autonom Services — S.A. din Piatra-Neamț este de acord cu conexarea cauzelor, cu precizarea că mai sunt și alte cauze cu același obiect pe rolul Curții Constituționale. Consilierul juridic al Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere este de acord cu conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă, cu precizarea că nu pot fi conexe celelalte cauze aflate pe rolul Curții, care nu au termen fixat în această ședință de judecată.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 959D/2019, nr. 960D/2019, nr. 961D/2019, nr. 1.046D/2019, nr. 1.256D/2019, nr. 1.334D/2019, nr. 1.442D/2019, nr. 1.461D/2019, nr. 1.462D/2019, nr. 1.463D/2019, nr. 1.520D/2019, nr. 1.612D/2019, nr. 1.614D/2019, nr. 1.615D/2019, nr. 1.799D/2019, nr. 1.800D/2019, nr. 1.951D/2019, nr. 1.952D/2019, nr. 2.076D/2019, nr. 2.077D/2019, nr. 2.078D/2019, nr. 2.079D/2019, nr. 2.080D/2019, nr. 2.241D/2019, nr. 2.242D/2019, nr. 2.243D/2019, nr. 2.244D/2019,

nr. 2.245D/2019, nr. 2.273D/2019, nr. 2.274D/2019,
 nr. 2.275D/2019, nr. 2.276D/2019, nr. 2.311D/2019,
 nr. 2.312D/2019, nr. 2.313D/2019, nr. 2.314D/2019,
 nr. 2.315D/2019, nr. 2.317D/2019, nr. 2.568D/2019,
 nr. 2.633D/2019, nr. 2.841D/2019, nr. 2.842D/2019,
 nr. 3.145D/2019, nr. 3.146D/2019, nr. 20D/2020, nr. 21D/2020,
 nr. 119D/2020, nr. 170D/2020, nr. 171D/2020, nr. 172D/2020,
 nr. 173D/2020, nr. 315D/2020, nr. 316D/2020, nr. 317D/2020,
 nr. 318D/2020, nr. 338D/2020, nr. 339D/2020 la Dosarul
 nr. 406D/2018, care a fost primul înregistrat, cu precizarea că nu
 pot fi conexe cele care nu sunt în fază de judecată la acest
 termen.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă
 cuvântul reprezentantei Societății Autonom Services — S.A. din
 Piatra-Neamț, care solicită admiterea excepției de
 neconstituționalitate, susținând, în esență, că o societate de
 leasing și închirieri autoturisme nu mai este posesoarea
 acestora în momentul în care le închiriază, fiind însă
 sancționată, în temeiul textelor de lege criticate, pentru fapte
 contravenționale pe care nu le săvârșește — în speță fiind vorba
 despre neplata tarifului de trecere (peaj). Obligația de diligență
 nu poate fi respectată în condițiile în care proprietarul
 autoturismului nu poate prevedea traseul unui autoturism
 închiriat. Societatea care închiriază autoturismele achită doar
 tariful de utilizare — rovineta, iar celelalte taxe ar trebui să fie
 plătite de cei care închiriază. Textele de lege criticate
 discriminează societățile de leasing sau închiriere, deoarece nu
 prevăd o procedură de identificare a contravenientului similară
 celei prevăzute de Regulamentul de aplicare a Ordonanței de
 urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile
 publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006.
 Referitor la această procedură, se arată că în cazul constatării
 contravenției cu ajutorul unui mijloc tehnic certificat sau al unui
 mijloc tehnic omologat și verificat metrologic, organul constator
 al contravenției va înainta o adresă către proprietarul sau
 deținătorul legal al vehiculului, în vederea stabilirii identității
 contravenientului. Doar în cazul în care proprietarul sau
 deținătorul legal nu răspunde la această adresă, agentul
 constator este îndreptățit să emită procesul-verbal de
 constatare și sancționare a contravenției pe numele
 proprietarului sau al deținătorului legal, după caz. Este astfel
 prevăzut un cadru legal în care dreptul la un proces echitabil să
 fie respectat prin sancționarea persoanei vinovate. Se arată că,
 potrivit art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul
 în regim de taxi și în regim de închiriere și art. 10 din Ordonanța
 Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și
 societățile de leasing, taxele se achită de către clienți, respectiv
 locatar/utilizator. Procedura de înregistrare în certificatul de
 înmatriculare a beneficiarului unui contract de închiriere pe
 termen scurt poate dura mai mult decât termenul de închiriere.

9. Reprezentantul Companiei Naționale de Administrare a
 Infrastructurii Rutiere solicită respingerea excepției de
 neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate au mai
 fost supuse controlului Curții, iar aceasta a respins excepțiile
 ridicate. Chestiunile puse în discuție sunt mai degrabă de competența
 instanțelor de drept comun. Textele de lege criticate
 sunt clare în sensul în care obligația de achitare a tarifului de
 trecere revine proprietarului, iar o eventuală admitere a excepției
 în sensul dorit de autori ar avea drept consecință faptul că statul
 nu mai poate identifica direct contravenientul, rămânând la
 latitudinea proprietarului comunicarea identității acestuia.

10. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea
 excepției de neconstituționalitate, arătând că asupra acesteia
 Curtea s-a mai pronunțat în sensul respingerii, neintervenind
 elemente noi, care să ducă la schimbarea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

11. Prin Încheierea nr. 19.939 din 15 decembrie 2017,
 pronunțată în Dosarul nr. 5.814/212/2017/a1, **Judecătoria
 Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională
 cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1
 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind
 aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe
 rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția a fost
 ridicată de Societatea Trans Modern Control — S.R.L. din
 Constanța într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii
 formulate împotriva procesului-verbal de constatare și
 sancționare a contravenției, prin care autorul excepției, în
 calitate de utilizator, a fost sancționat contravențional pentru
 neplata tarifului de trecere în condițiile în care încheiase un
 contract de comodat cu o altă persoană, având ca obiect
 autovehiculul.

12. Prin sentințele civile nr. 1.405 din 5 aprilie 2019, nr. 1.635
 din 19 aprilie 2019, nr. 1.311 din 2 aprilie 2019, nr. 1.651 din
 19 aprilie 2019, nr. 1.952 din 17 mai 2019, nr. 1.652 din
 19 aprilie 2019, nr. 1.950 din 17 mai 2019, nr. 1.653 din
 19 aprilie 2019, nr. 1.953 din 17 mai 2019, nr. 2.820 din 25 iulie
 2018, nr. 2.986 din 19 august 2019, nr. 1.901 din 13 mai 2019,
 nr. 1.607 din 19 aprilie 2019, nr. 1.608 din 19 aprilie 2019,
 nr. 1.609 din 19 aprilie 2019 și nr. 1.610 din 19 aprilie 2019 și
 încheierile din 21 martie 2019 și 10 aprilie 2019, pronunțate în
 dosarele nr. 2.134/279/2018, nr. 7.874/279/2018,
 nr. 7.879/279/2018, nr. 6.405/279/2018, nr. 4.795/279/2018,
 nr. 6.414/279/2018, nr. 3.397/279/2018, nr. 6.430/279/2018,
 nr. 7.868/279/2018, nr. 20.096/299/2018, nr. 16.962/299/2018,
 nr. 7.880/279/2018, nr. 3.408/279/2018, nr. 6.419/279/2018,
 nr. 6.423/279/2018, nr. 6.429/279/2018 și dosarele
 nr. 7.869/279/2018 și nr. 7.875/279/2018, **Judecătoria
 Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea
 Constituțională cu excepția de neconstituționalitate
 a prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b), art. 7 alin. (2) și ale art. 8
 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.** Excepția a
 fost ridicată de Societatea Autonom Services — S.A. din
 Piatra-Neamț în cauze având ca obiect contestațiile împotriva
 unor procese-verbale de constatare și sancționare a
 contravențiilor prevăzute de art. 8 alin. (11) din Ordonanța
 Guvernului nr. 15/2002 prin care autorul a fost sancționat în
 calitate de „utilizator”.

13. Prin încheierile din 28 martie 2019, 23 aprilie 2019, 7 mai
 2019, 13 mai 2019, 16 mai 2019, 23 mai 2019, 6 iunie 2019,
 5 iunie 2019, 21 mai 2019, 4 iunie 2019, 17 septembrie 2019,
 1 octombrie 2019, 15 octombrie 2019, 12 noiembrie 2019,
 26 noiembrie 2019, 10 decembrie 2019, pronunțate în dosarele
 nr. 2.136/279/2018, nr. 2.223/279/2018, nr. 2.112/279/2018,
 nr. 2.106/279/2018, nr. 2.153/279/2018, nr. 2.173/279/2018,
 nr. 2.138/279/2018, nr. 2.156/279/2018, nr. 2.253/279/2018,
 nr. 2.247/279/2018, nr. 3.407/279/2018, nr. 2.152/279/2018,
 nr. 2.256/279/2018, nr. 4.781/279/2018, nr. 2.166/279/2018,
 nr. 3.401/279/2018, nr. 2.151/279/2018, nr. 3.404/279/2018,
 nr. 6.432/279/2018, nr. 7.871/279/2018, nr. 2.171/279/2018,
 nr. 4.796/279/2018, nr. 6.434/279/2018, nr. 6.415/279/2018,
 nr. 2.135/279/2018, nr. 2.168/279/2018, nr. 6.428/279/2018,
 nr. 3.396/279/2018, nr. 2.161/279/2018, nr. 2.124/279/2018,
**Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios
 administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția
 de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b),
 ale art. 7 alin. (2) și ale art. 8 alin. (11) din Ordonanța
 Guvernului nr. 15/2002.** Excepția a fost ridicată de Societatea
 Autonom Services — S.A. din Piatra-Neamț în cauze având ca

obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva contestațiilor formulate împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de art. 8 alin. (1¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 prin care autorul a fost sancționat în calitate de „utilizator”, aflate în stadiul procesual al apelurilor.

14. Prin încheierile din 23 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 2.075/279/2018, nr. 2.121/279/2018, nr. 2.175/279/2018, nr. 2.143/279/2018, nr. 2.169/279/2018, nr. 2.147/279/2018, nr. 2.176/279/2018, nr. 2.248/279/2018 și nr. 2.249/279/2018, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1¹) coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și cu cele ale art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere.** Excepția a fost ridicată din oficiu de către instanța de judecată în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de art. 8 alin. (1¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 prin care autorul a fost sancționat în calitate de „utilizator”.

15. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii arată, în esență, că legiuitorul a avut în vedere aplicarea unei sancțiuni generale tuturor utilizatorilor definiți prin art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 care nu achită tariful de trecere, fără a ține cont de specificitatea acestui tarif și de posibilitatea ca utilizatorul în fapt al autovehiculului să nu fie același cu utilizatorul definit de legiuitor prin art. 1 alin. (1) lit. b) din acest act normativ.

16. Se susține că textele de lege criticate aduc atingere art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva exigențelor referitoare la calitatea legii, respectiv claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional și a Curții Europene a Drepturilor Omului, deoarece în temeiul acestora o societate care închiriază legal autoturisme către terți este sancționată pentru neachitarea de către clienții săi a tarifului de trecere (peaj) datorat la traversarea podurilor peste Dunăre. Societatea nu poate să prevadă obligația de plată a acestei taxe pentru a o include în costul închirierii, ceea ce aduce atingere și art. 23 alin. (12) din Constituție. Mai mult, este posibil ca pe perioada în care autoturismul este închiriat cel care îl utilizează să treacă de mai multe ori podurile peste Dunăre, dând naștere de fiecare dată unei alte obligații de a achita tariful de trecere, astfel încât, chiar dacă s-ar achita această taxă în avans, oricum nu ar fi suficient pentru a se evita amendarea proprietarului care a înstrăinat folosința bunului anterior săvârșirii contravenției.

17. Se consideră că art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, prin care este definit „utilizatorul”, aduce atingere art. 16 și 52 din Constituție, precum și art. 1.349 și art. 1.357—1.371 din Codul civil. Aceasta deoarece, din modul în care este redactat art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, rezultă că utilizatorii sunt numai persoanele înscrise în certificatul de înmatriculare și urmează a fi sancționate pentru faptele altora în situația în care autovehiculul este folosit de alte persoane care nu își îndeplinesc obligația legală de a plăti peajul. Conform

principiului răspunderii juridice delictuale, fapta persoanei căreia i-a fost împrumutat contra cost autovehiculul și care nu și-a îndeplinit obligația de plată a peajului nu poate fi imputată societății ce are un drept de proprietate asupra acestuia.

18. Se susține că textele de lege criticate aduc atingere și dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție, drept complex ce are mai multe componente. Una dintre componente, potrivit celor reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, este dreptul destinatarului normei de a fi informat într-o manieră lipsită de ambiguități asupra comportamentelor interzise pe care este obligat să le evite. Or, potrivit textelor de lege criticate, contravenientul nu poate să înțeleagă cu ușurință dacă are sau nu obligația legală de a achita tariful de trecere, neexistând o prevedere legală specială pentru situația sa de societate care închiriază contra cost autoturisme, în temeiul căreia să aibă posibilitatea de a achita tariful anterior sancționării sale. Totodată, neclaritatea textului legal criticat se datorează și lipsei de corelare cu prevederile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, potrivit căruia clienții suportă, în afara contractului, costurile taxelor de drum.

19. Se arată că o altă componentă a dreptului la un proces echitabil în materie contravențională este respectarea prezumției de nevinovăție a contravenientului. Având în vedere definiția dată de legiuitor noțiunii de „utilizator” în art. 1 alin. 1 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 și modalitatea în care este stabilită responsabilitatea achitării tarifului de trecere prin art. 7 alin. (2) din același act normativ, este evident că legea a instituit o răspundere contravențională care nu ține cont — în situația utilizatorilor care au ca obiect de activitate închirierea de autovehicule — de existența efectivă a vinovăției persoanei sancționate, ceea ce nesocotește principiul răspunderii personale a contravenienților și, implicit, dreptul la un proces echitabil recunoscut prin Constituție. Constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice, iar procesul-verbal de constatare a contravenției se încheie doar în baza datelor privind utilizatorul autoturismului, furnizate de Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, fără a se verifica utilizatorul „în fapt” al autoturismului pentru care nu s-a achitat tariful de trecere. Este excesiv ca societății sancționate să nu i se ofere posibilitatea de a achita acest *peaj*, spre exemplu, printr-o notificare premergătoare referitoare la utilizarea podurilor peste Dunăre de către clienții care conduc autoturismele închiriate de la societate. Numai în situația în care societatea nu s-ar conforma acestei obligații s-ar putea reține în sarcina sa o vinovăție de natură să justifice răspunderea sa contravențională. Aceasta deoarece este imposibil ca societatea să cunoască dinainte traseul pe care îl va urma clientul pentru a achita în prealabil *peajul*. De asemenea, se apreciază că ar fi excesiv nu numai pentru societățile de închiriere autoturisme, dar și pentru instituțiile publice competente să procedeze la înscrierea în certificatul de înmatriculare a tuturor clienților și a perioadei pentru care are loc închirierea autoturismului, având în vedere că aceste perioade pot fi și sunt, în practică, destul de mici, chiar și de o zi. În situații similare, legiuitorul a adoptat texte de lege care permit însă identificarea în concret a persoanelor responsabile de săvârșirea contravenției, cum ar fi, spre exemplu, art. 181 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței

de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006.

20. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu permit aplicarea unei soluții coerente și justificate în astfel de situații, fiind afectată activitatea curentă a unor astfel de societăți de închiriere de autoturisme, fapt ce contravine și principiilor constituționale privind egalitatea în drepturi — art. 16 din Constituție și libertatea economică — art. 45 din Constituție. Se apreciază că situația fără ieșire în care se află societatea sancționată, aceea de a suporta nu numai contravaloarea tarifului de trecere, dar și statutul de contravenient permanent, fără a avea posibilitatea de a evita antrenarea răspunderii contravenționale, este determinată de textele de lege criticate.

21. Totodată, se solicită Curții însușirea raționamentului juridic materializat în considerentele Deciziei nr. 4 din 5 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, astfel încât singurele persoane care ar putea să fie sancționate pentru neachitarea tarifului de trecere să fie posesorii în fapt ai autoturismelor — respectiv locatarii. Prin urmare, se solicită Curții Constituționale să constate că dispozițiile art. 8 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale numai în măsura în care nu se aplică societăților care au ca obiect principal de activitate închirierea de autoturisme.

22. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând, în esență, că: în raport cu definiția termenului de „utilizator” al drumurilor publice naționale, cuprinsă în prevederile art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, nu se creează o discriminare între persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România sau în alte state și persoanele care au săvârșit efectiv fapta de a circula pe rețeaua de drumuri naționale din România fără a deține rovinietă valabilă, respectiv peaj valabil. Situația la care se face referire în cauză implică interpretarea legii, aplicarea acesteia la un caz concret, care este de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea cauzei. Prezumția legală referitoare la sfera persoanelor care sunt considerate a fi utilizatori este o prezumție relativă, care poate fi răsturnată prin probe și prezumții simple, în cauză revenindu-i petentei sarcina probei cu privire la împrejurarea că nu are calitatea de proprietar sau că dreptul în baza căruia a fost folosit autovehiculul a încetat la data săvârșirii presupusei fapte contravenționale, în raport cu aceste elemente instanța urmând să rețină dacă au fost sau nu au fost respectate prevederile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 în ceea ce privește săvârșirea faptei de către petentă.

23. **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă**, în dosarele nr. 1.046D/2019, nr. 1.256D/2019, nr. 1.442D/2019, nr. 1.461D/2019, nr. 1.462D/2019, nr. 2.568D/2019, nr. 2.633D/2019 și nr. 119D/2020, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

24. **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă**, în dosarele nr. 2.311D/2019, nr. 2.312D/2019, nr. 2.313D/2019, nr. 2.314D/2019, nr. 2.315D/2019, nr. 2.317D/2019,

nr. 315D/2020, nr. 316D/2020, nr. 317D/2020 și nr. 318D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

25. **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ**, în dosarele nr. 959D/2019, nr. 960D/2019, nr. 961D/2019, nr. 1.334D/2019, nr. 1.463D/2019, nr. 1.520D/2019, nr. 1.612D/2019, nr. 1.614D/2019, nr. 1.615D/2019, nr. 1.799D/2019, nr. 1.800D/2019, nr. 2.076D/2019, nr. 2.077D/2019, nr. 2.078D/2019, nr. 2.079D/2019, nr. 2.080D/2019, nr. 2.841D/2019, nr. 2.842D/2019, nr. 3.145D/2019, nr. 3.146D/2019, nr. 20D/2020, nr. 21D/2020, nr. 170D/2020, nr. 171D/2020, nr. 172D/2020, nr. 173D/2020, nr. 338D/2020 și nr. 339D/2020, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la aceasta se arată că prevederile legale invocate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea, prin deciziile nr. 459 din 16 iunie 2015 și nr. 370 din 31 mai 2018, constatând că acestea sunt constituționale. Tribunalul apreciază că aspectele invocate vizează de fapt o modificare legislativă care este considerată necesară de autorii excepției de neconstituționalitate prin raportare la particularitatea tarifului de trecere, tarif care prezintă diferențe față de tariful de utilizare a drumurilor naționale ce se presupune că se achită de orice utilizator care se află în posesia unui autovehicul care este înmatriculat și, prin urmare, este apt să circule pe drumurile publice. Nu se pune problema unei neconstituționalități a prevederilor legale supuse controlului de constituționalitate, ci a adoptării unei soluții legislative care să fie potrivită cu particularitățile tarifului de trecere.

26. **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ**, în dosarele nr. 1.951D/2019 și nr. 1.952D/2019, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

27. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

29. În temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a solicitat Ministerului Afacerilor Interne și Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. informații necesare pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

30. Autoritățile menționate au transmis informațiile solicitate necesare soluționării excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, concluziile reprezentanților părților și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

32. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă prevederile art. 8 alin. (11) coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de

utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, precum și cu cele ale art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 28 ianuarie 2003. În realitate, Curtea reține că aplicabile în cauză sunt prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, astfel că urmează a se pronunța cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (11) coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, precum și cu cele ale art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003, care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) lit. b): „În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...] utilizatori — persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, denumite în continuare utilizatori români, respectiv persoanele fizice ori juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state, denumite în continuare utilizatori străini.”;

— Art. 7 alin. (2): „Responsabilitatea achitării corespunzătoare a tarifului de trecere revine în exclusivitate utilizatorilor.”;

— Art. 8 alin. (11): „Fapta de a circula fără peaj valabil constituie contravenție și se sancționează cu amendă.”;

— Art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003: „În cazul executării serviciului de închiriere de autoturisme, clienții suportă, în afara contractului, costurile carburanților consumați, taxele de drum, de parcare, de acces, inclusiv costul asigurării pentru daunele produse transportatorului autorizat din cauze imputabile clientului.”

33. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) sub aspectul criteriilor de calitate ale legii, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (12) — *Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*, art. 45 — *Libertatea economică* și în art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată în cauze în care autorii — persoane juridice — au încheiat contracte de comodat, contracte de închiriere și contracte de leasing în temeiul Codului civil, al Legii nr. 38/2003 și al Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000. Întrucât persoanele juridice nu au solicitat înscrierea celor cărora le-au cedat în mod legal folosința bunurilor în certificatele de înmatriculare, iar posesorii temporari ai bunurilor au folosit podurile construite peste Dunăre fără a plăti tariful de trecere, așa cum sunt obligați prin prevederile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, societățile au fost sancționate contravențional în calitate de „utilizatori”.

35. În ceea ce privește criticile formulate prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea reține că termenul „utilizatori” este definit în art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța

Guvernului nr. 15/2002, respectiv persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, denumite în continuare *utilizatori români*, respectiv persoanele fizice ori juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state, denumite în continuare *utilizatori străini*. Așadar, pentru a fi „utilizator”, persoana fizică sau juridică trebuie să îndeplinească două condiții: (i) să aibă în proprietate vehiculul sau să îl poată folosi ca urmare a unui drept „legal” și (ii) să fie înscrisă în certificatul de înmatriculare. Din această perspectivă, noțiunea de „utilizator” definită prin art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 îndeplinește condițiile de claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

36. Curtea reține că tariful de trecere reprezintă o sumă care se plătește pentru un vehicul în funcție de (i) distanța parcursă pe un sector de drum, pod, tunel sau trecătoare de munte care face parte din rețeaua de drumuri naționale din România și de (ii) tipul vehiculului. În prezent, ea este datorată la trecerea podului peste Dunăre între Giurgiu și Ruse — numai pentru sensul Giurgiu—Ruse, a podului peste Dunăre între Giurgeni și Vadu Oii și a podurilor peste Dunăre între Fetești și Cernavodă. Plata tarifului de trecere și înregistrarea acestuia în baza de date a sistemului informatic de emiteră, gestiune, monitorizare și control al rovinei, având denumirea prescurtată SIEGMCR, reprezintă peajul valabil. Ca regulă, tariful de trecere se achită înainte de trecere și, prin excepție, poate fi achitat până cel târziu la ora 24,00 a următoarei zile în care a fost efectuată trecerea. Fapta de a circula fără peaj valabil constituie contravenție și se sancționează cu amendă, iar contravenția se consideră săvârșită după expirarea termenului anterior menționat. Constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice — camere video în cauzele deduse judecătii —, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției. În cazul utilizatorilor români, dacă prin intermediul sistemelor de camere video se constată lipsa peajului valabil, personalul care efectuează controlul (în cauzele deduse judecătii, personalul Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.) aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției după identificarea contravenientului în baza datelor furnizate de Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor [a se vedea art. 1 alin. (1) lit. f), alin. (12), (7²), (7³), art. 8 alin. (11) și art. 9 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002].

37. Din cele anterior expuse, Curtea constată că identificarea contravenienților se face cu ajutorul unui sistem de camere video ce înregistrează numărul de înmatriculare al automobilului, identificându-se ulterior persoana (utilizator) care este înscrisă în certificatul de înmatriculare al automobilului în baza de date a Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor.

38. Referitor la imposibilitatea înscrierii în certificatul de înmatriculare a deținătorului în fapt al autoturismului, comodat, locatar/utilizator sau client, Curtea observă că, potrivit art. 15 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, „La cererea scrisă a proprietarului unui vehicul, în certificatul de

înmatriculare sau de înregistrare se poate înscrie și o altă persoană decât proprietarul, specificându-se calitatea în care aceasta poate utiliza vehiculul, în virtutea unui drept legal. În cazul în care proprietarul vehiculului este o societate de leasing, este obligatorie menționarea în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare și a datelor de identificare ale deținătorului mandatat.” Curtea observă astfel că există temeiul în baza căruia se poate solicita înscrierea în certificatul de înmatriculare a altor persoane ce au un drept de folosință a automobilelor.

39. Curtea reține că, potrivit art. 9 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. asigură accesul utilizatorilor la baza de date pentru verificarea existenței și valabilității rovinietei și peajului, în concret, prin accesarea paginii de internet www.erovinieta.ro, pe care se pot verifica numărul de treceri efectuate și plata tarifului de trecere și se poate plăti acest tarif pentru a evita sancționarea. Totodată, poziționarea unui autovehicul și traseul parcurs pot fi verificate prin folosirea unor dispozitive de poziționare, Global Positioning System — GPS. Prin urmare, societățile pot avea cunoștință despre tranzitarea de către clienți a podurilor peste Dunăre. Așa fiind, situația expusă vizează o problemă de organizare a activității societății, iar nu una de constituționalitate.

40. Referitor la solicitarea ca instanța de contencios constituțional să constate că în cauză sunt aplicabile *mutatis mutandis* cele reținute prin Decizia nr. 4 din 5 martie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, Curtea reține că această decizie are în vedere o situație diferită, și anume transmiterea dreptului de proprietate, iar nu a folosinței autovehiculelor ca în prezentele cauze. Așa cum s-a arătat la paragraful 38, proprietarul are posibilitatea legală a înscrierii în certificatul de înmatriculare a persoanei care folosește autovehiculul, precum și posibilitatea monitorizării plății tarifelor de trecere datorate de clienți, fără a fi aplicabile *mutatis mutandis* cele reținute în Decizia nr. 4 din 5 martie 2018.

41. În ceea ce privește încălcarea prezumției de nevinovăție a contravenientului, prezumție ce trebuie respectată și în materie contravențională reprezentând una dintre garanțiile dreptului la un proces echitabil, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, receptată și în jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003), Curtea reține că răspunderea instituită prin prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 este un tip de răspundere ce nu corespunde în totalitate răspunderii contravenționale reglementate, de principiu, prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001. Nu este singurul caz în care persoana sancționată contravențional poate să difere față de persoana care săvârșește efectiv contravenția. Spre exemplu, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, pentru contravențiile reglementate de aceasta sunt sancționați contravențional operatorii economici, iar nu angajații care săvârșesc contravențiile.

42. Curtea face referire la Decizia nr. 623 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 23 iulie 2012, prin care a reținut că din reglementarea cuprinsă în art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 se naște o prezumție potrivit căreia autovehiculul se află în

proprietatea sau, după caz, în folosința persoanei înscrise în certificatul de înmatriculare. Totodată, nicio normă legală nu interzice încredințarea spre folosință a autovehiculului unei alte persoane, cu singura condiție să posede permis de conducere valabil pentru categoria respectivă de autovehicul. În acest din urmă caz, persoana înscrisă în certificatul de înmatriculare își asumă întreaga responsabilitate, inclusiv riscul ca autovehiculul să fie folosit și pe podurile unde deținerea unei roviniete (peajului valabil în cauzele de față) este obligatorie, așa încât vina de a nu deține rovinietă (peaj valabil) îi aparține. Curtea reține că aceste considerente sunt aplicabile în cauzele de față, societățile având obligația de a manifesta diligență în ceea ce privește achitarea tarifelor de trecere, deoarece au posibilitatea monitorizării plății acestora de către cei care folosesc în fapt autovehiculele, așa cum s-a arătat la paragraful 39 din prezenta decizie. Cât privește art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003, Curtea reține că acesta constituie temeiul în baza căruia societatea își poate recupera ulterior sumele plătite ca tarif de trecere în situația în care clienții nu își îndeplinesc obligația legală de plată.

43. Curtea observă considerentele Deciziei nr. 146 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 7 martie 2007, prin care a statuat, de principiu, că „fiind vorba de săvârșirea unor contravenții, nu se poate aplica niciodată o sancțiune contravențională în lipsa elementului vinovăției, care este de esența acesteia. Existența sau inexistența vinovăției este un element al stării de fapt, a cărei apreciere constituie atributul exclusiv al instanței de judecată”. Prin urmare, instanțele de judecată sunt acelea care urmează să stabilească de la caz la caz dacă societățile au avut posibilitatea de a înscrie în certificatele de înmatriculare persoanele cărora le-au cedat dreptul de folosință ori dacă și-au îndeplinit obligația de a monitoriza trecerile peste poduri și de a preveni săvârșirea faptelor contravenționale constând în neplata tarifului de trecere.

44. De asemenea, sunt aplicabile și cele reținute prin Decizia nr. 459 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 13 august 2015, paragraful 16, prin care Curtea a observat, de asemenea, că legiuitorul a oferit o definiție termenului de „utilizator” circumscrisă domeniului în care norma a fost edictată. Scopul introducerii unui asemenea tarif l-a reprezentat îmbunătățirea calității rețelei de drumuri naționale, obiectiv preconizat a fi îndeplinit inclusiv prin contribuția fiecărui deținător legal de autovehicule (proprietar sau titular al unui contract de leasing). Soluția legislativă aleasă este optimă pentru realizarea finalității menționate, constituind, în fapt, una dintre modalitățile prin care statul își duce la îndeplinire obligația stabilită în art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, respectiv asigurarea exercitării libertății comerțului și constituie totodată o facilitate ce se circumscribe obligației statului de creare a unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

45. Distinct de cele reținute în decizia menționată, Curtea mai observă că, potrivit art. 11 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, „stabilirea nivelului tarifelor de trecere și al tarifelor de concesiune are la bază principiul recuperării costurilor de construcție, de operare și de întreținere”. De asemenea, potrivit art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, „sumele încasate în urma aplicării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a tarifului de utilizare și a tarifelor de trecere se constituie venit la dispoziția acesteia și

vor fi utilizate pentru proiectarea, repararea, administrarea, întreținerea, exploatarea și modernizarea drumurilor de interes național, precum și pentru garantarea și rambursarea creditelor externe și interne contractate în acest scop, inclusiv pentru plăți în numele autorității publice contractante, ca urmare a obligațiilor asumate în cadrul contractelor de parteneriat public-privat în sectorul drumurilor naționale și autostrăzilor”.

46. În concluzie, pentru considerentele expuse, Curtea nu poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) și a art. 21 alin. (3) din Constituție.

47. Referitor la încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea observă că excepția nu este motivată, iar prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție sunt aplicabile numai în cauze penale.

48. Totodată, nu pot fi reținute nici criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la art. 45 din Constituție, deoarece instituirea unor tarife de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România și a sancțiunilor corespunzătoare în cazul neplății acestora nu aduce atingere libertății economice, care este garantată în condițiile legii, respectiv cu respectarea exigențelor legale specifice fiecărui domeniu de activitate (a se vedea Decizia nr. 217 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 18 iunie 2013).

49. Cât privește încălcarea art. 52 alin. (1) din Constituție, Curtea observă că niciunul dintre textele de lege criticate nu împiedică persoana sancționată să se adreseze instanțelor de

judecată pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

50. În ceea ce privește criticile formulate prin raportare la dispozițiile art. 1.349 și art. 1.357—1.371 din Codul civil, Curtea reține că în cadrul controlului de constituționalitate raportarea se face la texte din Constituție, iar nu la texte de lege. De asemenea, Curtea observă că este posibilă încheierea contractelor de comodat potrivit dreptului comun, însă răspunderea neplății tarifului de trecere este o răspundere contravențională, iar nu o răspundere civilă delictuală.

51. În final, Curtea reține că nu este legiuitor pozitiv și nu poate completa Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 cu o prevedere similară celei cuprinse în art. 181 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, potrivit căruia „*în situația în care fapta a fost constatată cu ajutorul unui mijloc tehnic certificat sau al unui mijloc tehnic omologat și verificat metrologic, polițistul rutier încheie un proces-verbal de constatare a contravenției după prelucrarea înregistrărilor și stabilirea identității conducătorului de vehicul; datele de identificare a contravenientului care se consemnează în procesul-verbal de constatare a contravenției sunt cele comunicate, în scris, sub semnătura proprietarului sau deținătorului legal al vehiculului*”, așa cum solicită autorul excepției.

52. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Trans Modern Control — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 5.814/212/2017/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Autonom Services — S.A. din Piatra-Neamț în dosarele nr. 2.134/279/2018, nr. 7.874/279/2018, nr. 7.879/279/2018, nr. 7.869/279/2018, nr. 7.875/279/2018, nr. 6.405/279/2018, nr. 4.795/279/2018, nr. 6.414/279/2018, nr. 3.397/279/2018, nr. 6.430/279/2018, nr. 7.868/279/2018, nr. 20.096/299/2018, nr. 16.962/299/2018, nr. 7.880/279/2018, nr. 3.408/279/2018, nr. 6.419/279/2018, nr. 6.423/279/2018, nr. 6.429/279/2018 ale Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă și în dosarele nr. 2.136/279/2018, nr. 2.223/279/2018, nr. 2.112/279/2018, nr. 2.106/279/2018, nr. 2.153/279/2018, nr. 2.173/279/2018, nr. 2.138/279/2018, nr. 2.156/279/2018, nr. 2.253/279/2018, nr. 2.247/279/2018, nr. 3.407/279/2018, nr. 2.152/279/2018, nr. 2.256/279/2018, nr. 4.781/279/2018, nr. 2.166/279/2018, nr. 3.401/279/2018, nr. 2.151/279/2018, nr. 3.404/279/2018, nr. 6.432/279/2018, nr. 7.871/279/2018, nr. 2.171/279/2018, nr. 4.796/279/2018, nr. 6.434/279/2018, nr. 6.415/279/2018, nr. 2.135/279/2018, nr. 2.168/279/2018, nr. 6.428/279/2018, nr. 3.396/279/2018, nr. 2.161/279/2018, nr. 2.124/279/2018 ale Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, precum și de instanța de judecată din oficiu în dosarele nr. 2.075/279/2018, nr. 2.121/279/2018, nr. 2.175/279/2018, nr. 2.143/279/2018, nr. 2.169/279/2018, nr. 2.147/279/2018, nr. 2.176/279/2018, nr. 2.248/279/2018 și nr. 2.249/279/2018 ale Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă și constată că prevederile art. 8 alin. (11) coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și cu cele ale art. 25 alin. (4) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă și Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182

din 16 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 169¹ alin. (3) teza finală din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu referire la sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și ale art. 169² din aceeași lege

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 169¹ alin. (3) teza finală din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu referire la sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și ale art. 169² din aceeași lege, excepție ridicată de Aurel Pușcas în Dosarul nr. 2.537/97/2018 al Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.034D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.035D/2019, nr. 1.036D/2019, nr. 1.182D/2019, nr. 1.183D/2019, nr. 1.185D/2019, nr. 1.268D/2019, nr. 1.392D/2019, nr. 1.395D/2019, nr. 1.396D/2019, nr. 1.428D/2019, nr. 1.429D/2019, nr. 1.430D/2019, nr. 1.432D/2019 și nr. 1.433D/2019, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Nicolae Danciu și de Gheorghe Neguț în dosarele nr. 3.033/97/2018 și nr. 2.550/97/2018 ale Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă, de Puiu Dumitru Horea, Marcela Maria Sereș, Marian Streinu, Carol Fulop, Maria Cordelia Mingyart, Petru Nemeș, Florea Manea, Ilie Roșca, Octavian Nețoiu, Emil Onea și de Marcel Valentin Topor în dosarele nr. 1.142/97/2018, nr. 890/97/2018, nr. 706/97/2018, nr. 549/97/2018, nr. 691/97/2018, nr. 783/97/2018, nr. 1.249/97/2018, nr. 473/97/2018, nr. 2.041/97/2018, nr. 893/97/2018 și nr. 707/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, precum și de Viorel Morar în Dosarul nr. 1.607/95/2018 al Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.035D/2019, nr. 1.036D/2019, nr. 1.182D/2019, nr. 1.183D/2019, nr. 1.185D/2019, nr. 1.268D/2019,

nr. 1.392D/2019, nr. 1.395D/2019, nr. 1.396D/2019, nr. 1.428D/2019, nr. 1.429D/2019, nr. 1.430D/2019, nr. 1.432D/2019 și nr. 1.433D/2019 la Dosarul nr. 1.034D/2019, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în acord cu jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 463 din 11 iulie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din data de 3 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 2.537/97/2018, nr. 3.033/97/2018 și nr. 2.550/97/2018, **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Aurel Pușcas, Nicolae Danciu și Gheorghe Neguț în litigii având ca obiect recalcularea pensiei.

8. Prin încheierile din 18 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.142/97/2018, nr. 890/97/2018 și nr. 706/97/2018, prin Încheierea din 25 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 549/97/2018, și, respectiv, prin încheierile din 7 mai 2019, pronunțate în dosarele nr. 691/97/2018, nr. 783/97/2018, nr. 1.249/97/2018, nr. 473/97/2018, nr. 2.041/97/2018, nr. 893/97/2018 și nr. 707/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010.** Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Puiu Dumitru Horea, Marcela Maria Sereș, Marian Streinu, Carol Fulop, Maria Cordelia Mingyart, Petru Nemeș, Florea Manea, Ilie Roșca, Octavian Nețoiu, Emil Onea și de Marcel Valentin Topor în litigii având ca obiect recalcularea pensiei.

9. Prin Încheierea din 15 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.607/95/2018, **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Viorel Morar într-un litigiu având ca obiect recalcularea pensiei.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că interpretarea dată art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este neconstituțională și în continuare neclară, motiv pentru care textul de lege este înțeles și aplicat în mod neunitar. Problema centrală pe care o ridică această interpretare a instanței supreme constă în aceea că, la recalcularea pensiilor destinatarilor acestor norme, nu se mai ia în calcul stagiul complet de cotizare de 20 de ani, avut în plată anterior, ci se are în vedere stagiul complet de cotizare de 30 de ani sau mai mare,

prevăzut la data recalcularii pensiei de Legea nr. 263/2010, cu ignorarea deci a situațiilor anterior și legal constituite cu privire la modalitatea de calcul al drepturilor la pensie și cu consecința evidentă a lipsei beneficiului creșterii efective a pensiei.

11. Se susține, așadar, că această interpretare obligatorie, care ignoră principiul *tempus regit actum*, dar și situația pensiilor stabilite conform Legii nr. 19/2000, nu stabilește cu exactitate dacă la recalcularea pensiei în temeiul Legii nr. 263/2010 se ține seama, în cazul unei pensii stabilite în temeiul Legii nr. 3/1977, de stagiul complet de cotizare cu sau fără creșterile prevăzute de actele normative ulterioare acestei legi, respectiv de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și de art. 169 din Legea nr. 263/2010. În aceste condiții, prevederile art. 169¹ alin. (3) teza finală sunt neclare și imprecise, iar legea nu poate fi respectată, ceea ce contravine art. 1 alin. (5) din Constituție sub aspectul protejării principiului securității juridice.

12. Aceleași dispoziții, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, încalcă și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece conduc la aplicarea lor diferențiată aceleiași categorii de pensionari, și anume cea prevăzută la art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, respectiv pensionarii sistemului public de pensii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 ianuarie 2011, care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite și/sau condiții speciale. Pentru această categorie de pensionari, art. 169¹ alin. (1) lit. a) și b) stabilesc beneficiul creșterii punctajelor anuale cu 50% (grupa I de muncă sau în locuri de muncă încadrate în condiții speciale), respectiv cu 25% (grupa a II-a de muncă sau în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite). Însă, în procesul recalcularii pensiei în temeiul Legii nr. 263/2010, art. 169¹ alin. (3) se aplică diferențiat, în sensul că unii pensionari au beneficiat de un stagiul complet de cotizare de 20 de ani [stabilit conform Deciziei nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, art. 116 din Legea nr. 263/2010, art. 134 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 și principiului *tempus regit actum*], în timp ce altora li se aplică stagiul complet de cotizare de 30 de ani sau mai mare (stabilit conform Deciziei nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de instanța supremă).

13. Lipsa de claritate și predictibilitate a art. 169¹ alin. (3) teza finală determină, totodată, îngrădirea accesului la justiție, garantat de art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție, destinarii acestuia fiind lipsiți de beneficiul securității juridice pe care o lege precisă și previzibilă îl presupune. Cu referire la asigurarea în speță a dreptului la un proces echitabil, se arată că sunt necesare două elemente ale legilor, respectiv acordarea punctajului suplimentar, aprobat de art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, și păstrarea dreptului câștigat, adică a stagiului complet de cotizare de 20 de ani, avut la data de 31 decembrie 2018, potrivit art. 77, art. 43 și art. 20 lit. a) din Legea nr. 19/2000, precum și Deciziei nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

14. Viciile de calitate legislativă a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 afectează și dreptul de proprietate garantat de art. 44 din Constituție. Stagiul complet de cotizare de 20 de ani reprezintă un element substanțial în calculul punctajului mediu anual și determină în mod direct un anumit quantum al pensiei pentru limită de vârstă. Or, retragerea stagiului complet de cotizare de 20 de ani din formula de recalculare a pensiei și înlocuirea acestuia cu unul de 30 de ani, în urma Deciziei nr. 69 din 15 octombrie 2018 pronunțată de instanța supremă, echivalează cu încălcarea dreptului la garanția pensiei, astfel cum a fost stabilită prin lege la momentul

determinării sale. Mai mult decât atât, echivalează cu o expropriere inutilă, nedreaptă, neprevăzută de lege și fără nicio despăgubire.

15. De asemenea, se susține că este încălcat și dreptul prevăzut de art. 129 din Constituție, deoarece părțile nu pot exercita o cale de atac care să conțină motivele de nelegalitate sau netemeinicie a hotărârii judecătorești, fiind astfel „închis” dreptul la un recurs efectiv, garantat de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169² din Legea nr. 263/2010, se susține că acestea contravin, din aceleași motive, aceluiași norme constituționale invocate și în sensul neconstituționalității art. 169¹ alin. (3), cu precizarea că, suplimentar, încalcă și art. 15 alin. (2) și art. 78 din Constituție.

17. Astfel, se susține că prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010 sunt lipsite de predictibilitate, claritate și precizie, deoarece, fiind adoptate în aplicarea art. 169¹ din aceeași lege, nu conțin nicio majorare de puncte, ci reprezintă un paralelism legislativ, contrar art. 16 din Legea nr. 24/2000. Totodată, nu se poate înțelege rațiunea acestei reglementări distincte, în condițiile în care art. 116 din aceeași lege conține norme precise. Mai mult, art. 169² se adresează exclusiv destinatarilor normei cuprinse la art. 169¹, fără însă să-l modifice sau să-l abroge, iar beneficiul recalcularii pe care acest text îl reglementează s-a dispus după epuizarea perioadei de aplicare a creșterii punctajelor anuale (1 ianuarie 2016—31 decembrie 2017). Totodată, nu se înțelege ce se întâmplă cu ceilalți pensionari, cărora nu li s-a aplicat, în prealabil, art. 169¹, dispozițiile art. 169² având un evident caracter contradictoriu față de cele ale art. 169¹.

18. La fel ca în cazul art. 169¹ alin. (3), nici din cuprinsul art. 169² nu se înțelege ce lege este avută în vedere în sintagma „potrivit legii”, în sensul că nu se poate determina cu precizie care stagii complete de cotizare sunt avute, practic, în vedere, prin raportare la Legea nr. 19/2000 sau prin raportare la care dintre formele modificate succesiv ale Legii nr. 263/2010. Totodată, aceleași dispoziții „lasă la voia întâmplării momentul care trebuie luat în considerare la alegerea stagiului complet de cotizare aplicabil, fără a se putea cunoaște dacă acesta este cel al stabilirii drepturilor de pensie sau cel al recalcularii pensiilor. În plus, sunt ignorate total condițiile deosebite de muncă și grupa a II-a de muncă, la care fac referire art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și Decizia nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

19. Cât privește, în particular, încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, se susține că art. 169² alin. (3) și (4) din Legea nr. 263/2010 contravine principiului neretroactivității legii civile, deoarece dispune noi termene de aplicare a art. 169¹, fără a abroga data dispusă de acesta, și limitează aplicabilitatea aceluiași text la persoanele cărora li s-au emis decizii de recalculare prin acordarea creșterilor de punctaje anuale cu 50%, respectiv cu 25%, după caz.

20. În sfârșit, art. 169² alin. (4) din Legea nr. 263/2010 contravine art. 78 din Constituție în ceea ce privește data intrării în vigoare a art. 169¹ din aceeași lege, textul criticat menținând două date de intrare în vigoare a recalcularii pensiilor persoanelor ce intră sub incidența art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

21. **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă**, exprimându-și opinia în dosarele nr. 1.034D/2019, nr. 1.035D/2019 și nr. 1.036D/2019, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

22. **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale**, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 1.268D/2019, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

23. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă**, exprimându-și opinia în dosarele nr. 1.183D/2019, nr. 1.392D/2019, nr. 1.395D/2019, nr. 1.396D/2019, nr. 1.428D/2019, nr. 1.429D/2019, nr. 1.430D/2019, nr. 1.432D/2019 și nr. 1.433D/2019, consideră că excepția de

neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a răspuns în mod explicit tuturor problematicilor ridicate prin criticile de neconstituționalitate formulate în aceste cauze.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

28. Dispozițiile art. 169¹ au fost introduse prin articolul unic din Legea nr. 192/2015 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 8 iulie 2015. Prevederile art. 169¹ alin. (3), criticate în cauză, au următorul conținut: „*În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), la numărul total de puncte realizate de acestea până la data prezentei recalculări se adaugă numărul de puncte corespunzător majorării rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1), la determinarea punctajului mediu anual utilizându-se stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații.*”

29. Cu privire la prevederile art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, din criticile autorilor excepțiilor Curtea reține că acestea vizează, în particular, sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*”, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1037 din 6 decembrie 2018, potrivit căreia această sintagmă se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

30. Dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 au fost introduse prin art. I pct. 3 din Legea nr. 221/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 30 iulie 2018, și au următorul conținut:

„(1) *Pensionarii sistemului public de pensii cărora li s-au aplicat prevederile art. 169¹ beneficiază de recalcularea pensiei cu utilizarea, la determinarea punctajului mediu anual, a stagiilor complete de cotizare avute în vedere, potrivit legii sau a unor hotărâri judecătorești, la stabilirea/recalcularea pensiei aflate în plată sau, după caz, convenite la data de 31 decembrie 2015.*

(2) *În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1), rezultă un punctaj mediu anual mai mic decât punctajul mediu anual aflat în plată, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării.*

(3) *Recalcularea prevăzută la alin. (1) se efectuează din oficiu, în termen de 12 luni, calculat de la data de 1 octombrie 2018.*

(4) *Drepturile de pensie recalculate potrivit alin. (1) se cuvin de la data de 1 octombrie 2018.*”

31. Prevederile constituționale invocate în motivarea excepțiilor sunt cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție, invocate sub aspectul principiului securității juridice și al cerințelor de calitate a legii, ale art. 15 alin. (2) care consacră neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 cu privire la dreptul de proprietate privată, ale art. 78 — *Intrarea în vigoare a legii*, ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac* și ale art. 148 alin. (2) privind prioritatea de aplicare a dreptului comunitar cu caracter obligatoriu față de legile interne. De asemenea, este invocat și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un recurs efectiv.

32. Examinând criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că un prim aspect invocat de autorii excepției privește pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Constituție, motivat de lipsa de claritate și previzibilitate a textului atacat. În acest sens, este invocată practica neunitară a instanțelor de judecată și se susține că Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a decis că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin Legea nr. 192/2015 pentru completarea acestei legi, sintagma «stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații» se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010” nu lămurește care sunt stagiile de cotizare ce vor fi avute în vedere la recalcularea pensiei în temeiul art. 169¹ din Legea nr. 263/2010.

33. Față de această critică, Curtea reține că, prin Decizia nr. 836 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 12 martie 2021, au fost examinate critici similare de neconstituționalitate aduse prevederilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010. Curtea a constatat, în esență, că Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018 pronunțată de instanța supremă clarifică modul de interpretare și aplicare a legii, iar interpretarea dată sintagmei „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” este constituțională. Faptul că autorii prezentei excepții de neconstituționalitate stăruie în a interpreta sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” în sensul dorit de aceștia, și anume cu referire la stagiile de cotizare stabilite la data pensionării și nu la cele prevăzute de legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010, opunându-se deci interpretării date de instanța supremă prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, nu constituie un veritabil aspect de neconstituționalitate care să atragă sancționarea art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 din perspectiva prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

34. Cu privire la criticile formulate prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, Curtea a constatat, prin aceeași decizie, că acestea vizează diferența de tratament generată de interpretarea și aplicarea diferită de către instanțele de judecată a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010. Curtea a amintit că Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, invocată chiar de autorii excepției, a dat o interpretare unitară acestor dispoziții de lege, astfel că susținerile acestora apar ca fiind lipsite de susținere.

35. Curtea a apreciat, pentru aceleași considerente, că sunt neîntemeiate și criticile de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție.

36. Cu referire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că autorii excepției invocă, în

esență, o atingere adusă dreptului la pensie, prin modificarea stagiului de cotizare stabilit la data pensionării. Se susține, în acest sens, că prin stabilirea dreptului la pensie și a unui punctaj mediu anual determinat precis au dobândit un drept de proprietate constând într-o anumită pensie pentru limită de vârstă. În ceea ce privește dreptul la un anumit cuantum al pensiei, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că „dreptul la pensie este un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, acesta fiind obligat prin lege să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat procentual, raportat la nivelul venitului realizat. (...) Cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea, ca principiu, este de esența dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei rezultat în urma aplicării acestui principiu afectează substanța dreptului la pensie” (Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010). În raport cu aceste considerente de principiu, Curtea a observat, prin Decizia nr. 836 din 17 noiembrie 2020, că, potrivit dispozițiilor art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010, *„în situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se mențin punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării”*. Prin urmare, legea prevede garanții exprese pentru păstrarea cuantumului pensiei, astfel că nu se poate aprecia că schimbarea elementelor în funcție de care aceasta a fost calculată afectează dreptul la pensie, așa cum a fost stabilit anterior.

37. Având în vedere aceste argumente, Curtea reține ca fiind neîntemeiate și criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție, referitoare la principiul neretroactivității legii civile, și la art. 78 din aceasta, privind intrarea în vigoare a legii, de vreme ce nu se poate reține că prin aplicarea art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 a fost afectat cuantumul pensiei stabilit anterior.

38. Cât privește critica de neconstituționalitate adusă art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 în raport cu art. 129 și art. 148 alin. (2) din Constituție, precum și în raport cu art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate din perspectiva încălcării dreptului de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, Curtea, prin aceeași decizie, a constatat, în considerarea obiectului de reglementare al textului de lege criticat, care nu vizează aspecte procedurale referitoare la exercitarea căilor de atac, că dispozițiile constituționale și convenționale invocate nu sunt incidente în cauză.

39. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169² din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că obiectul acțiunilor în care au fost ridicate aceste excepții a privit obligarea caselor județene de pensii de a emite decizii de recalculare a pensiei începând cu data de 1 ianuarie 2016, în temeiul art. 169¹ din aceeași lege, în condițiile în care (în majoritatea cauzelor în care au fost formulate aceste acțiuni) casele județene de pensii nu emisese deciziile de recalculare a pensiilor în termenul de 24 de luni prevăzut de art. 169¹ alin. (5) din Legea nr. 263/2010, calculat de la data de 1 ianuarie 2016. Întrucât la data formulării excepțiilor de neconstituționalitate dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 erau deja în vigoare și având în vedere că aspectele criticate de autorii excepțiilor în raport cu acest text de lege se referă, între altele, și la neîndeplinirea obligației caselor de pensii de a recalcula pensiile în termenul prevăzut de lege, Curtea reține că este îndeplinită condiția de admisibilitate prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia dispozițiile de lege care sunt supuse controlului de constituționalitate trebuie să aibă legătură cu

soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

40. Examinând pe fond criticile aduse dispozițiilor art. 169² din Legea nr. 263/2010, Curtea observă că acestea se referă, în esență, la două aspecte: un prim aspect vizează pretinsa lipsă de claritate, întrucât se instituie o reglementare paralelă cu cea a art. 169¹ din același act normativ, în timp ce al doilea aspect vizează o omisiune legislativă, întrucât din conținutul dispozițiilor de lege criticate nu reiese dacă art. 169² din Legea nr. 263/2010 este aplicabil și persoanelor cărora nu li s-au recalculat pensiile în temeiul art. 169¹ din aceeași lege.

41. Cu privire la primul aspect de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 169² alin. (3) și (4) din Legea nr. 263/2010, recalcularea pensiei în temeiul acestui articol de lege s-a efectuat, din oficiu, în termen de 12 luni, calculat de la data de 1 octombrie 2018. Procesul de recalculare a pensiilor, potrivit art. 169² din Legea nr. 263/2010, este, prin urmare, distinct și ulterior celui prevăzut de art. 169¹ din aceeași lege, care s-a aplicat începând cu data de 1 ianuarie 2016. Prin urmare, este lipsită de susținere critica potrivit căreia dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 ar constitui un paralelism legislativ.

42. Mai mult, cele două texte de lege la care fac referire autorii excepției au reglementări cu un conținut diferit. Astfel, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, paragrafele 71—77, dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 implică o schimbare a concepției legislative în raport cu dispozițiile art. 169¹ din aceeași lege, în sensul acordării, începând cu data de 1 octombrie 2018, atât a beneficiului majorării de punctaj, cât și a beneficiului folosirii, la recalcularea pensiei, a unui stagiului de cotizare redus, reglementat de acte normative cu caracter special. Or, așa cum s-a reținut și anterior, dispozițiile art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 au prevăzut doar creșterea punctajelor anuale, fără să fie luate în calcul la stabilirea pensiei stagiile de cotizare prevăzute de legile speciale, în vigoare la data pensionării, ci stagiul complet de cotizare prevăzut de Legea nr. 263/2010.

43. Examinând criticile referitoare la pretinsa omisiune legislativă, Curtea a observat, în prealabil, că recalcularea pensiei în temeiul art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 a reprezentat o procedură aplicabilă, din oficiu, tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, astfel cum precizează în mod expres art. 134 alin. (14) din normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2011, introduse prin articolul unic din Hotărârea Guvernului nr. 291/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 8 mai 2017. Justificarea faptului că art. 169² din Legea nr. 263/2010 nu se referă la ipoteza în care recalcularea pensiilor în temeiul art. 169¹ din aceeași lege nu a avut loc se găsește în aceea că, potrivit dispozițiilor acestui din urmă text de lege, la data de 1 octombrie 2018, procesul obligatoriu de recalculare a pensiilor în temeiul art. 169¹ se putea considera finalizat. Împrejurarea că, din motive obiective, casele de pensii nu și-au îndeplinit în unele cazuri obligația de a recalcula pensiile în termenele prevăzute de lege, potrivit art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, nu poate fi interpretată ca reprezentând un impediment în aplicarea ulterioară a dispozițiilor art. 169² din aceeași lege, de vreme ce procesul de recalculare este obligatoriu, iar nerealizarea sa nu poate fi imputată titularilor dreptului la pensie. Acest aspect de fapt nu este de natură să conducă la neconstituționalitatea art. 169² alin. (1) din Legea nr. 263/2010, al cărui sens trebuie interpretat, în continuare, că se aplică tuturor persoanelor ale căror pensii trebuiau să fie recalculare, în mod obligatoriu, potrivit art. 169¹ din aceeași lege.

44. În același sens s-a pronunțat recent Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 169 din 9 martie 2021, aceasta nefiind încă publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii.

45. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurel Pușcaș, Nicolae Danciu și de Gheorghe Neguț în dosarele nr. 2.537/97/2018, nr. 3.033/97/2018 și nr. 2.550/97/2018 ale Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă, de Puiu Dumitru Horea, Marcela Maria Sereș, Marian Streinu, Carol Fulop, Maria Cordelia Mingyart, Petru Nemeș, Florea Manea, Ilie Roșca, Octavian Necșoiu, Emil Onea și de Marcel Valentin Topor în dosarele nr. 1.142/97/2018, nr. 890/97/2018, nr. 706/97/2018, nr. 549/97/2018, nr. 691/97/2018, nr. 783/97/2018, nr. 1.249/97/2018, nr. 473/97/2018, nr. 2.041/97/2018, nr. 893/97/2018 și nr. 707/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, precum și de Viorel Morar în Dosarul nr. 1.607/95/2018 al Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 169¹ alin. (3) teza finală din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu referire la sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*”, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și ale art. 169² din aceeași lege sunt constituționale în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă, Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

din 16 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (1)—(4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (1)—(4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, excepție ridicată de Kasai Marec în Dosarul nr. 25.561/325/2017 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.284/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere faptul că hotărârile Guvernului nu pot face obiect al controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 25.561/325/2017, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (1)—(4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Kasai Marec cu prilejul soluționării unei plângeri contravenționale în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție Județean Timiș.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că, potrivit prevederilor art. 109 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de către polițistul rutier, iar constatarea contravențiilor privind încălcarea limitei de viteză se face numai cu ajutorul unor mijloace tehnice omologate și verificate metrologic. Apreciază însă că atât prevederile art. 121 din

Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cât și cele ale art. 109 alin. (1) și (2) din ordonanța de urgență sunt insuficient de clare sub aspectul definirii și detaliierii condițiilor de verificare metrologică și a condițiilor/regulilor concrete de utilizare a aparatelor omologate de către agentul constatat, respectiv în ceea ce privește situațiile în care această constatare este efectuată de către persoane care nu au pregătirea tehnică necesară să asigure manipularea corectă a acestor aparate.

6. Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 121 alin. (1)—(4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 121: „(1) *Conducătorii de vehicule sunt obligați să respecte viteza maximă admisă pe sectorul de drum pe care circulă și pentru categoria din care face parte vehiculul condus, precum și cea impusă prin mijloacele de semnalizare.*

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (1)—(4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, excepție ridicată de Kasai Marec în Dosarul nr. 25.561/325/2017 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

(2) *Nerespectarea regimului de viteză stabilit conform legii se constată de către polițiștii rutieri, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.*

(3) *Administratorul drumului public este obligat să instaleze indicatoare pentru reglementarea regimului de viteză.*

(4) *În afara localităților, înaintea stațiilor mijloacelor de transport public de persoane și/sau a trecerilor pentru pietoni, la o distanță de 100 m față de acestea, administratorul drumului este obligat să realizeze amenajări rutiere pentru reducerea vitezei de deplasare a vehiculelor.”*

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, și celor ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 121 alin. (1) și (2) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, au mai constituit obiect al sesizării Curții Constituționale, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 371 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 13 mai 2010, și Decizia nr. 606 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, prin care Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi. Această soluție a fost pronunțată de instanța de contencios constituțional având în vedere faptul că, potrivit art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, instanța de contencios constituțional „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*”. De asemenea, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea „*(...) decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță [...]*”.

13. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor altor categorii de acte normative decât cele prevăzute expres și limitativ de norma constituțională și de legea organică a Curții Constituționale este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea, consolidarea și dotarea Spitalului Municipal Turnu Măgurele, corpul de clădire C1 — Spital nou, municipiul Turnu Măgurele, județul Teleorman”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea, consolidarea și dotarea Spitalului Municipal Turnu Măgurele, corpul de clădire C1 — Spital nou, municipiul Turnu Măgurele, județul Teleorman”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul Turnu Măgurele, județul Teleorman, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate, potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 19 mai 2021.
Nr. 566.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Reabilitarea, consolidarea și dotarea Spitalului Municipal Turnu Măgurele, corpul de clădire C1 — Spital nou, municipiul Turnu Măgurele, județul Teleorman”

Titular: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Beneficiar: Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției
U.A.T. municipiul Turnu Măgurele, județul Teleorman, după finalizarea investiției

Amplasament: municipiul Turnu Măgurele, Strada Castanilor nr. 42, județul Teleorman

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA 19%:	mii lei	134.832
din care C + M (inclusiv TVA):	mii lei	53.112
(în prețuri valabile la data de 12.11.2020 — 1 euro = 4,8686 lei)		
Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației,	mii lei	132.326
prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.,		
din care C + M:	mii lei	51.115
Valoarea lucrărilor finanțate de unitatea administrativ-teritorială municipiul Turnu Măgurele,	mii lei	2.506
din care C+M:	mii lei	1.997
Capacități:		
Suprafață construită	mp	10.557,00
Suprafață construită desfășurată cu D + S	mp	12.257,00
Durata de execuție a investiției:	luni	12

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului P100—1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul Turnu Măgurele, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPOORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

